

Českomoravská

NÁRODNÍ POUŤ

Einsiedeln

3. června 2018

Letošní pouť bude trochu výjimečná:

otec biskup udělí křest dvěma dospělým,
šest krajanů přijme svátost biřmování a také bude několik prvních přijímání

10.30 – 12.15 **Příležitost k přijetí svátosti smíření** ve zpovědní kapli.
Vchod přes budovu gymnasia vlevo vedle baziliky.

12.15 **Sraz** poutníků před bazilikou a průvod do kostela.

12.30 **POUTNÍ MŠE SVATÁ**
Jako hlavní celebrant je pozván Otec biskup Pavel POSÁD, světící biskup českobudějovické diecéze.

Zakončení pouti ihned po mši svaté pozdravem Panně Marii

MOŽNOST SPOLEČNÉHO OBĚDA po skončení mše sv. v restauraci „Drei Könige“
na náměstí za parkovištěm.

Upozornění: Bohoslužby v sobotu 2.6. ve Winterthuru a v neděli 3.6. v Aarau a Zürichu **SE NEKONAJÍ!**

POSLEDNÍ RŮŽE

(Příběh ze života českého básníka Jana Zahradníčka)

Tento příběh vyprávěl před mnoha lety studentům teologie v Litoměřicích osobní účastník této zdánlivě nepatrné události, spíše jen malého gesta, či snad malého skutku milosrdenství. Z tohoto skutku však vzešlo něco mimořádného.

Popisovaná událost se stala v padesátých letech minulého století, v době hluboké komunistické totality v jednom pražském vězení pro politicky nespolehlivé osoby, velmi citlivému a duchovně vnímavému člověku, básníku Janu Zahradníčkovi.

Na vězeňském dvoře, kam chodili vězňové pod dohledem pečlivě vybraných dozorců takzvaně „na vzduch“, se někde pod žalářním okapem objevil keřík růže, dokonce i s malinkým poupětem. Tedy něco, co vybočovalo z šedi roků utrpení jejich života, které zmíněný básník přirovnává ke zpráchnivělým oříškům, jimiž veverky pohrdají.

Pouze jeden z bachařů věděl, co dotyčný vězeň J. Zahradníček chodí ke zdi obdivovat. (Všichni ostatní dozorcí by keřík zadupali do země, protože na vězeňském dvoře neměl co dělat.) A Jan Zahradníček si do toho růžového keříčku promítal celou svou krásnou zemi, ze které byl spolu s ostatními vězňovými vyhnán. V básni *Poslední růže*, v níž popisuje tuto událost, svůj stesk vyjádřil slovy: „*Jinde než jsme, běží pěšiny v rose, jinde než jsme, jiskrným proudem lipan pluje...*“ V té růži byla pro Jana Zahradníčka ukryta krása přírody a všech květin světa i jeho blízkých, také krása Boha.

Jednoho dne se poupě začalo rozvíjet a Zahradníček udělal pro všechny překvapující věc: poupě utrhl a dal právě tomu dozorcovi, který o růži věděl. Ten tím byl naprosto šokovaný, a když se vzpamatoval, řekl mu: „Vím, co byste s růží udělal, kdybyste mohl.“ A ten člověk překonal sám sebe, své přesvědčení a zajel s onou růží na jedno poutní místo, kde ji položil na oltář. (Snad jednou na věčnosti poznáme, co všechno se odehrálo v hlavě tohoto dozorce.)

Příběh měl však pokračování: mnohem později, téměř po dvaceti letech, když byl Pater Josef Helikar farářem v Litoměřicích, a který byl s Janem Zahradníčkem vězněný a zmíněný příběh dobře znal. Jednoho dne za ním, jako za svým farářem, přišla dívka se svým po víře toužícím snoubencem, který měl stejné příjmení jako zmíněný dozorce a chtěl být před svatbou pokřtěn.

A první dotaz P. Helikara ke snoubenci, jestli jeho otec nepracoval ve věznici, byl k jeho úžasu a velkému dojetí zodpovězen kladně.

Co může způsobit i sebenepatrnější dobrý skutek!

Kardinál Josef BERAN

Jeho poslední vůle konečně vyplněna

V sobotu 21. dubna 2018 dorazily jeho ostatky téměř po 50ti letech z Říma zpátky do jeho katedrály na Pražském hradě, aby se s ním jeho diecéze mohla konečně rozloučit a uložit rakev mezi jeho předchůdce na svatovojtěšském biskupském stolci.

Josefa Berana věznili už také nacisté v koncentračním táboře Dachau, komunisté ho 16 let internovali a poté vyhostili ze země v r. 1965, kdy ho papež Pavel VI. jmenoval kardinálem. Dostal povolení odjet do Říma bez možnosti návratu! Tělo někdejšího politického vězně a významné české duchovní autority spočívalo od jeho smrti v roce 1969 v podzemní kapli ve vatikánské bazilice sv. Petra mezi hroby papežů. Poslední vůle, ve které projevil přání spočinout po smrti ve vlasti, se do Prahy dostala s jeho archivem v 90. letech. Převezení ostatků počátkem letošního roku povolil papež František.

Procesí s ostatky kardinála Josefa Berana se v sobotu v deset dopoledne vydalo ze Strahovské baziliky směrem na Hradčany. Rakev vezl pohřební vůz tažený šesti starokladrubskými vraníky.

V průvodu za pohřebním vozem šli biskupové a další duchovní, maltézští rytíři, orlové, sokolové, rodina kardinála Berana, poutníci a zástupci akademické obce.

Před rakví byla nesena svatovojtěšská berla, za rakví šel pražský arcibiskup kardinál Dominik Duka, který nesl lebku sv. Vojtěcha. Nad ni nechal Josef Beran vyrobit při svatovojtěšském jubileu v roce 1947 relikviář a lebka putovala na poděkování za konec války po českých zemích.

Když průvod míjel Loretu, rozezněla se její zvonkohra. V její blízkosti bylo vězení *Státní tajné bezpečnosti* zvané Domeček a řada vězněných lidí se jen díky zvuku zvonků dozvěděla, kde se nachází. Političtí vězňové byli totiž často převáženi z místa na místo v noci a ještě se zavázanýma očima, aby neměli ani tušení, kde se nacházejí. Tak to bylo i s kardinálem Beranem. Často vůbec netušil, kde je právě internovaný... Jednou se to například dozvěděl otevřeným oknem z hlášení Místního národního výboru o výkupu králíčích kůží.

Když byla rakev s ostatky kardinála Berana přinesena do katedrály sv. Víta, Václava a Vojtěcha a položena před oltář, začala slavnostní bohoslužba ke cti sv. Vojtěcha, kterou vedl jeho nástupce kardinál Duka.

Kardinál Duka při mši sv. pronesl neobvykle odvážné a aktuální kázání:

„Vážení přítomní, drazí přátelé, představitelé politického, kulturního i společenského života, sestry a bratři v Kristu zde v katedrále, jako i u televizních obrazovek a rozhlasových přijímačů, slavíme bohoslužbu ze svátku pražského biskupa sv. Vojtěcha, mučedníka, statečného člověka, misionáře a spoluvůdce střední Evropy... Při ní vítáme zpět ve vlasti našeho milovaného arcibiskupa, kardinála Berana. Vojtěch i Josef Beran

mají mnoho společného: obhajoba lidské svobody, zápas s otroctvím spolu s vytrvalým úsilím o láskyplné rodinné soužití jako i o pravdivost života duchovních. To byl misijní program obou našich velkých exulantů. Oba jsou ve službě dobrého pastýře Ježíše Krista a „Dobrý pastýř dává život za své ovce.“

Josef Beran se vrací z vyhnanství spolu s relikvií sv. Vojtěcha... Je to víc než symbolické! Oba žili ve zlomových hodinách našich dějin, oba nesměli mlčet k tomu, co se právě odehrávalo, oba řešili problémy, které zažíváme my.

Nebezpečí přitom roste úměrně s možností prosadit zlo a způsobit morální kolaps. Co je to za problémy? Kde postavit strážce? Jak a kde chránit to, oč zápasíme? Celá staletí víme, že jde o člověka, tj. o naše lidství. Pojmenujme, co je znovu a znovu v sázce stejně v době Vojtěchově, po 2. světové válce a opět dnes. Je zřejmě náhodnou souhrou okolností, že *ve chvíli, kdy my zde vítáme kardinála Berana, je prezident republiky hostem na sjezdu komunistické strany*, která se přes volební porážku dožaduje stále většího podílu na moci? To je velmi zřetelné znamení hodiny, v níž se náš národ nachází a o to větší zodpovědnost připadá hlavě státu, aby zaznělo rozhodné slovo.

Srovnáme si to. Celý život, od počátku nepochopeného a odmítaného biskupa Vojtěcha, byl sporem s tehdejší mocí o svobodu církve a svobodu člověka. Výsledek? Genocida na Libici a vynucený Vojtěchův exil. Trvalo dlouho, než jsme přenesli jeho ostatky zpět do pražské katedrály. Ještě mnohem později našel biskup Vojtěch své místo na Myslbekově svatováclavském sousoší na náměstí, kde se rozhodovalo a rozhoduje o našich moderních dějinách. V roce 1947 nechal Josef Beran umístit v této katedrále sousoší sv. Vojtěcha, Radima a Radly, které bylo hned po únoru 1948 jakoby navždy spolu s ním vyhnáno. Nyní se vrací spolu oba naši pastýři.

Řekl jsem, že opět stojíme v rozhodující hodině. Nemlčel kardinál Beran, nesmím mlčet ani já. Co nám hrozí? Podobně, jako za sv. Vojtěcha i za kardinála Berana je veden útok na rodinu. Jsou navrhovány bezprecedentní a ničivé zákony proti ní. Jsou chystány zákony degradující člověka na jakési bezpohlavní cosi. Jsou navrženy zákony proti církvím a je trvalá snaha je mít pod kontrolou.

Svoboda a důstojnost člověka jsou dnes omezovány a potlačovány předpisy ve zdravotnictví, sociálních ústavách i ve školách. Jsme ohroženi mocnostmi a ideologiemi zvnějšku a nemůžeme se fakticky bránit. V naší zemi a po celé Evropě je rozvrácená demokracie a spolu s tím dochází ke hroucení právního státu a de facto je rušena rovnost před zákonem. Existuje zákon proti urážkám národa, rasy, etnické nebo náboženské skupiny osob (trestní zákoník 40/2009 Sb., § 355). Ptám se tedy: Jak je možné, že příslušné orgány justice nezakročí proti uvedení hry, která je v příkrém rozporu s tímto zákonem? Jak je možné, že se nenašel nikdo, kdo by podal trestní oznámení na brněnské divadlo, které ohlásilo uvedení zvrácené hry Olivera Frjiče „Klatba“ (kde Ježíš znásilňuje mu-

slimskou ženu)? Jakým právem může být svobodně a bez trestně urážen každý, kdo si váží křesťanských hodnot? Ptám se celé naší i evropské společnosti: Co by se stalo, kdyby nějaké divadlo uvedlo podobnou hru urážející Islám? Ale vy, křesťané, za všech okolností se podvolte a buďte ústupní. Nemáme kam ustoupit!

V roce 100. výročí vzniku Československa se ptám, co by řekli její zakladatelé o demokracii? Odpovím slovy muže, o jehož významu a statečnosti nelze pochybovat, slovy generála Milána Rastislava Štefánika: „*Demokracie, to znamená myslet dřív, než jednáš, zda tím nepoškozuješ bližního, rodinu, národ, společnost. To znamená ovládat svoje vášně, zbytečně nemluvit, ale problémy řešit!*“ To jsou ideály, na kterých byl založen náš stát! To jsou ony „evropské hodnoty“, které budto budeme hájit anebo Evropa přestane být Evropou.

Jistě uslyším a budu čist, jak jsem si mohl dovolit tyto výtky. Nikoho nesoudím, chtěl jsem jen upozornit, varovat a vyzvat k zamyšlení: Je skutečně normální, když se ročně v naší zemi rozvádí polovina manželství? Je normální utrpení dětí, které ztrácejí svého tátu a mámu a jedná se s nimi jako se zavazadlem? Oč větší ohled mají mnozí na své domácí mazlíčky. Proč máme rekordní počet dětí v dětských domovech? Je normální, když zde, v Praze, 80 % zemřelých odchází na věčnost bez pohřebního obřadu?

Zamysleme se nad tím doma v našich rodinách, ve školách, ale i v parlamentě. Nepotřebují naše děti spíše výchovu k mateřství a otcovství, než návrhy, které operují s pojmy rodič A a rodič B? Nebylo by místo na televizních obrazovkách pro pořady, které by formovaly a zušlechťovaly celou naši společnost?

Přeji si, abychom všichni žili ve svobodě a odpovědnosti, rozumnosti a moudrosti i šlechetnosti. Dovolte mi připomenout slova francouzského prezidenta Macrona v Evropském parlamentu: „*Nepotřebujeme autoritářskou demokracii, ale autoritu demokracie.*“ Úcta k druhému, pravdivá kritika, která respektuje důstojnost druhého člověka, je požadavkem naší doby.

Poslední věta z odkazu kardinála Berana: „*I když mé srdce v římském velechrámu v prach rozpadne se v chladné zemi cizí, má láska k vlasti nikdy nevyhmizí, za národ svůj se modlit nepřestanu.*“

V pondělí večer, po bohoslužbě, kterou vedl biskup Václav Malý, byly v katedrále sv. Vít definitivně uloženy ostatky kardinála Berana v kapli sv. Anežky České do zcela nového sarkofágu.

Biskup Václav znovu přirovnal život kardinála Berana k životním osudům jeho předchůdce: „Svatý Vojtěch toužil po klášteře, a když byl vyhnán poprvé z Prahy a stanul v Římě, vstoupil do kláštera. Když ho papež vyzval, aby se vrátil do Prahy, šel. Kard. Beran v Římě také místo odpočinku se znovu dal do činnosti, objížděl všechny krajany po celém tehdy svobodném světě. Naplno se vydal, ač měl právo říci už dost.“

PRAVIDELNÉ ČESKÉ A SLOVENSKÉ BOHOSLUŽBY

- Zürich:** každou neděli v **19.00** hod. v kryptě kostela Herz-Jezu Wiedikon, Aemtlerstr. 49 (*přátelské posezení* ve farním klubu po mši svaté každou *poslední neděli* v měsíci)
- Winterthur:** každou sobotu v **18.15** hod. v kapli Panny Marie u kostela St.Ulricha Rosenberg, Seuzacherstr. 1 (*přátelské posezení* u káfé po mši svaté každou *druhou sobotu* v měsíci!)
- Aarau:** každou **1. a 3.** neděli v měsíci v **10.00** h. v sále pod kostelem St.Peter und Paul (u vlak. nádraží)
- Luzern:** každou **4.** neděli v měsíci v **10.00** hod. v kryptě kostela St.Karl u Karlsbrücke, Spitalstr. 93 (V Aarau i Luzernu po mši svaté *přátelské posezení* u káfé)
- Každá středa:** SETKÁNÍ MLÁDEŽE (slovenské i české) v Italské misii na Feldstr. 109 od **20.00** hodin. Italská misie, kostel Don Bosco, Feldstr. 109, Zürich. (**OD 13.7. do 13.8. se NEKONAJÍ!**)
- Každý čtvrtek:** SPOLEČENSTVÍ MODLITBY v Italské misii na Feldstr. 109, kostel Don Bosco, od **19.00** mše sv., po ní modlitba růžence; v postní době pobožnost „*křížové cesty*“, v měsíci květnu „*májové pobožnosti*“. (**OD 11.7. do 31.8. se NEKONAJÍ!**)
- První pátek v měsíci:** slovenská mše sv. v **19.30** hod. v kryptě kostela Liebfrauen, Weinbergerstasse 36, Zürich (Od **18.45** hod. – ADORACE)
- Slovenské mše sv.:** v **Zürichu:** každou neděli v **09.30** hod. v kryptě kostela Liebfrauen, Weinbergerstasse 36
v **Basileji:** každou **2. a 4.** neděli v měsíci v **17.30** hod. v kostele Allerheiligen, Neubadstrasse 95.
v **Bernu:** každou **2. a 4.** sobotu v měsíci v **17.30** hod. v kryptě kostela Dreifaltigkeit na Taubenstrasse v blízkosti hlavního nádraží
v **Ženevě:** každou **1. a 3.** neděli v měsíci v **16.30** hod. v kostele St. Julien, Rue Virg.-Malnati 3, **Meyrin**
v **Lausanne:** každou **1.** sobotu v měsíci v **16.30** hod. a **3.** neděli v měsíci v **10.00** hod.
v Chapelle du Servan, Chemin E.-Grasset 12

Aktuální informace Čes. i Slov. misie najdete také na www.slovaci.ch a pouze Slov. misie na www.skmisia.ch !

MIMOŘÁDNÉ AKCE A VYJÍMKY

Mariastein u Basel – neděle – **13. května** se koná tradiční májová pouť ke „Dni matek“. Od 11.30 hod. je možné přijmout svátost smíření; 12.15 hod. sraz před bazilikou a průvod do kostela, kde od **12.30** hod. začíná mše svatá.

Po bohoslužbě možnost společného občerstvení u řeholních sester v Kuhrhaus Kreuz.

Slovenská pouť do Reichenau – sobota – **30. června** na ostrově v Bodensee (za městečkem Konstanz – Německo) ke cti SV.CYRILA A METODĚJE. Mše sv. v **17.00** hod. v hlavním klášterním kostele v obci Mittelzell.

České nedělní bohoslužby ve Švýcarsku končí o víkendu **7.– 8. července**; opět začínají **11. srpna** v 18.15 h. ve Winterthuru a **12. srpna** v 19.00 hod. v Zürichu. V době od **12.7. do 11.8. 2018** je Česká misie ve Švýcarsku mimo provoz! (Dva týdny dovolené, týden duchovní cvičení, teologický kurs). **Během prázdnin je možnost navštívit slovenské bohoslužby v Zürichu:** v neděli v **9.30** hodin, v kryptě kostela Liebfrauen! (Na jiných místech slovenské bohoslužby NEJSOU!)

OASENFEST – 9. září 2018 – WINTERTHUR-Rosenberg, **St. Ulrich** – společná mše svatá místní farnosti a všech národnostních skupin, které konávají své bohoslužby v této farnosti, začíná v **10.30** hodin. Česká mše svatá v sobotu **8.září** se proto **NEKONÁ!**

Po mši sv. následuje společný oběd (nabízeny budou různé národní speciality). Odpoledne kulturní program.

Slovenská národní pouť do Einsiedeln se letos koná v neděli **2. září 2018**. Začátek poutní mše ve **12.30** hod.

Poutní dům VELEHRAD v Římě: Celý areál poutního domu je **opět v provozu**. Je možné se kdykoliv ubytovat.

Pro informace navštivte webseite: <http://www.velehrad.it/>
Adresa: Centro Religioso Boemo Velehrad, Via delle Fornaci 200, 00165 ROMA. **Tel.:** 00420-577 440 070; **Email:** velehrad.roma@gmail.com

Potřebné informace sdělí i Česká misie ve Švýcarsku.

Valná hromada členů Českého náboženského střediska se koná letos v týdnu od **5. do 10. listopadu 2018**. Mohou se samozřejmě přidat i ostatní krajané. Pokud máte zájem, přihlaste se přímo v poutním domě v Římě.

HLAS MISIE Oběžník České katolické misie ve Švýcarsku. Vydává: P. Špaček Antonín, Brauerstrasse 99, 8004 ZÜRICH. Tel.: 044 –241 50 25; E-mail Adresse: spacek.misie.ch@email.cz
Tisk: Offset Holend AG - Töpferstrasse. 26, 8045 Zürich, T: 044 - 272 52 76; offholend@swissonline.ch

